

til aktindsigt, må det antages, at hospitalsjournaler praktisk taget altid vil kunne undtages efter bestemmelsen i offentlighedslovens § 2, stk. 1, nr. 1. Efter justitsministeriets opfattelse vil hospitalsjournaler, der indgår i verserende sager i sundhedsstyrelsen og /eller indenrigsministeriet, derfor ved bekendtgørelse i henhold til offentlighedslovens § 2, stk. 4, generelt kunne unddrages offentlighedens adgang til aktindsigt.

b. For så vidt angår *en parts* adgang til at gøre sig bekendt med dokumenterne i sin egen sag, må spørgsmålet besvares på grundlag af bestemmelsen i offentlighedslovens § 10, stk. 1, der har følgende ordlyd:

„Ansøgere, klagere og andre parter i en sag, der er eller har været under behandling i den offentlige forvaltning, kan forlange at blive gjort bekendt med sagens dokumenter uanset bestemmelserne i § 2. Dette gælder dog ikke, hvis partens interesse i at kunne benytte kendskab til sagens dokumenter til varetægelse af sit tarv findes at burde vige for afgørende hensyn til offentlige eller private interesser. Gør sådanne hensyn sig kun gældende for en del af et dokument, skal parten gøres bekendt med dokumentets øvrige indhold.“

I bemærkningerne til den tilsvarende bestemmelse i partsoffentlighedslovens § 2 udtales det til belysning af rækkevidden af denne bestemmelse bl. a. (F.T. 1963/64 tillæg A sp. 1352):

„Ved anvendelsen af § 2 vil den angivelse af modhensyn, der indeholdes i § 2 i kommissionens udkast til lov om offentlighed i forvaltningen (betænkningen s. 58 og 61-64), kunne have en vis vejledende betydning. Eksempelvis vil det således efter omstændighederne kunne være nødvendigt at nægte partsoffentlighed af hensyn til statens sikkerhed eller dens forhold til fremmede stater eller mellemfolkelige institutioner eller af hensyn til andre personers rimelige krav på hemmeligholdelse af oplysninger om deres private, herunder økonomiske forhold. Undertiden kan en hemmeligholdelse af visse oplysninger være påkrævet på visse stadier af en sags behandling for at hindre, at forvaltningens undersøgelse af sagen eller en forsvarlig gennemførelse af en påtænkt administrativ foranstaltning modvirkes. Hvor staten og kommunerne udøver forretningsmæssig eller anden økonomisk virksomhed,

medfører hensyn til det offentliges økonomi og navnlig dets stilling som part i kontraktforhold, at der må gives sådan virksomhed en vis beskyttelse mod offentlighed. Undtagelsesvis vil hensynet til parten selv kunne tilsige, at han ikke gøres bekendt med visse dokumenter, f. eks. når disse indeholder oplysninger om, at han lider af alvorlige sygdomme.“

Udtalelser på linie hermed, om end med et noget andet ordvalg, findes i offentlighedskommissionens betænkning (Nr. 325/1963) s. 74, hvortil såvel folketingsudvalget som den daværende justitsminister sluttede sig under lovforslagets behandling i Folketinget, jfr. F.T. 1963/64 tillæg B sp. 661-663. Det er klart forudsat i forarbejderne til bestemmelsen i offentlighedslovens § 10, stk. 1, at denne bestemmelse må fortolkes i overensstemmelse hermed, jfr. F.T. 1969/70 tillæg B sp. 2138 f.

Det fremgår af det anførte, at offentlighedslovens § 10, stk. 1, må antages at indeholde tilstrækkelig hjemmel til efter omstændighederne at nægte en part adgang til at gennemse en hospitalsjournal, der vedrører behandlingen af den pågældende selv.

Hensynet til modstående offentlige eller private interesser må imidlertid for at kunne begrunde indskrænkning i en parts adgang til aktindsigt være af en sådan styrke, at de i det konkrete tilfælde bedømmes som „afgørende“ modhensyn. Og med anvendelsen af udtrykket „afgørende hensyn“ er det tilkendegivet, at oplysning kun kan nægtes, hvor der er nærliggende fare for, at privates eller det offentliges interesser vil lide skade af væsentlig betydning, hvis begæringen imødekommes, jfr. F.T. 1969-70 tillæg B sp. 2138, jfr. F.T. 1963-64 tillæg B sp. 662 og offentlighedskommissionens betænkning s. 74.

Indskrænkning i en parts adgang til at blive gjort bekendt med dokumenterne i sin egen sag kan efter den nævnte bestemmelse endvidere kun ske på grundlag af en konkret afvejning af de modstående interesser; jfr. F.T. 1963-64 tillæg A sp. 1352 og F.T. 1969-70 tillæg A sp. 597 og tillæg B sp. 2138 f. Det må endvidere anses for forudsat i bestemmelsen i § 10, stk. 1, 3. pkt., at afvejningen må foretages for hvert enkelt dokument for sig. Der er således ingen hjemmel til generelt at undtage visse typer af doku-